

Niet verlengen tijdelijk dienstverband

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij brief van 30 mei 2003, bij de Commissie ingekomen op 2 juni 2003, is appellante in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 23 april 2003 dat de tijdelijke aanstelling van appellante met ingang van 1 augustus 2003 niet wordt verlengd. De gemachtigde van appellante heeft bij brief van 17 juni 2003 nadere beroepsgronden ingediend. Verweerster heeft bij brief van 26 juni 2003 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld ter zitting van de Commissie op 10 oktober 2003. Appellante is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerster werd vertegenwoordigd door....., rector van het .....college.

2. Het geschil

Appellante is met ingang van 1 maart 2002 benoemd door verweerster als lerares Management & Organisatie aan het .....college in tijdelijke dienst tot 1 augustus 2002 in verband met onbevoegdheid. Deze aanstelling is door verweerster verlengd van 1 augustus 2002 tot 1 augustus 2003.

In het besluit van 23 april 2003, waarin aan appellante werd meegedeeld dat verweerster de tijdelijke aanstelling niet zou verlengen, wordt als reden daarvoor vermeld dat dit geschiedde naar aanleiding van een bespreking in het management team, waarin gegevens met betrekking tot het functioneren van appellante zijn doorgenomen.

Appellante stelt zich in beroep op het standpunt dat zij voorafgaande aan het besluit geen signalen heeft ontvangen dat haar contract niet zou worden verlengd. Voorts heeft zij erop gewezen dat zij niet is begeleid en dat er ook geen functioneringsgesprekken met haar zijn gehouden. Het beoordelingstraject dat voor het .....college is vastgesteld is in haar geval niet gevolgd.

Verweerster heeft gemotiveerd verweer gevoerd en hierbij in hoofdzaak uiteengezet dat er voldoende aandacht is besteed aan de begeleiding van appellante, doch dat was gebleken dat appellante het onderwijs niet op een adequate manier kon verzorgen

3. De beoordeling

Ingevolge artikel F3, eerste lid onder a van de CAOVO , geschiedt het beëindigen van een verlengd tijdelijk dienstverband, anders dan wegens vervanging, door opzegging.

In artikel F7 van de CAOVO zijn de gronden voor opzegging opgenomen. Hoewel verweerster in haar brief van 23 april 2003 niet aangeeft op welke van de in artikel F7 genoemde gronden de opzegging berust, moet op grond van hetgeen ter motivering hiervoor is aangevoerd worden aangenomen dat de opzegging berust op de in dit artikel onder 1b. genoemde grond:

“onbekwaamheid of ongeschiktheid van de werknemer voor de door hem uitgeoefende functie, anders dan op grond van ziels- of lichaamsgebreken.”

Ingevolge artikel F11, eerste lid van de CAOVO dient aan een ontslag op grond van artikel F7 onder 1b, de in dat artikel verder uitgewerkte zogenoemde verweerprocedure vooraf te gaan.

De Commissie heeft vastgesteld dat verweerster nagelaten heeft in het onderhavige geval deze verweerprocedure te volgen. Deze verweerprocedure is een belangrijke waarborg voor de werknemer, waarin hij de gelegenheid heeft ten overstaan van het bevoegd gezag zijn zienswijze omtrent het voorgenomen (ontslag)besluit te geven, zodat daarmee ook rekening kan worden gehouden bij het nemen van het (definitieve) besluit.

Naar vaste jurisprudentie van de Commissie volgt in geval van schending van dit voorschrift gegrondverklaring van het beroep. In het onderhavige geval, waarin voorafgaande aan de opzegging van 23 april 2003 geheel geen mededelingen omtrent de beëindiging van de arbeidsrelatie aan appellante is gedaan, bestaat er geen enkele aanleiding om van deze vaste jurisprudentielijn af te wijken.

Reeds op grond van het voorgaande dient het beroep gegrond te worden verklaard.

De Commissie voegt hieraan ten overvloede nog toe dat zij op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting niet ziet aangetoond dat het functioneren van appellante zodanig

negatief was dat beëindiging van de arbeidsovereenkomst per 1 augustus 2003 onvermijdelijk was. De Commissie wijst erop dat, hoewel het functioneren van appellante zeker niet zonder problemen was, voor een dergelijk negatief oordeel onvoldoende steun kan worden gevonden in de overgelegde stukken. Zo heeft de Commissie vastgesteld dat in het verslag van het lesbezoek dat nog op 9 april 2003 heeft plaatsgevonden onder meer wordt gesproken van een flinke winst in vergelijking met de voorgaande lessen. Bovendien waren er, ook kort voor het ontslag, op 12 maart 2003, nog met appellante afspraken gemaakt over externe begeleiding, coaching en intervisie. In dit licht bezien is het aannemelijk dat verweersters besluit van 23 april 2003, zeker nu dit genomen is zonder een daaraanvoorafgaande verweerprocedure, voor appellante als een volledige verassing is gekomen.

Het voorgaande heeft geleid tot de volgende beslissing

4. Beslissing

De Commissie van Beroep voor het Katholiek Voortgezet Onderwijs,

Recht doende,

Verklaart het beroep gegrond.

Aldus gegeven te Eindhoven op 10 oktober 2003 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.F.M. Schrickx, mr. A.A.M. Mollee, mr. Th.M. Dorn en W. Stoop, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, wnd. secretaris.